

Cultures

TEATRE | MÚSICA | LLETRES | DANSA | ART | TRADICIONS | CINE | TELEVISIÓ

THE MISSING LEECH ALS EUA ▶ El músic santjoanenc ha fet més de 500 concerts al llarg de la seva carrera, ha portat la seva música per sales de mig món però es continua guanyant la vida fent de mestre. Aquests dies actua sol amb la seva guitarra als Estats Units, en la segona gira que ofereix en aquest país. Fill del Primavera Sound, Maurici Ribera hi ha actuat tres vegades, una en el cartell principal i dues en els concerts paral·lels

El músic santjoanenc, diumenge, en el concert que va oferir en un pub irlandès de Berkeley

El cartell del pub, amb el concert

Documental i disc de tribut

▶ Ribera és un artista prolífic i malgrat tenir només tres àlbums, té una vintena de referències discogràfiques entre maquetes, participacions en discos col·lectius, vinils i cassettes que ven als concerts. Algunes les ha gravat a l'estudi de Ràdio Sant Joan de Vilatorrada, on cada dissabte presenta el programa Trioology Rock. Aquest setembre hi començarà la dinovena temporada. També està previst que a finals d'any pengi gratuïtament a Internet el documental que li han dedicat, *This is the unfinished story of The Missing Leech*, estrenat l'any passat al festival de documentals musicals In-Edit de Barcelona i que s'ha projectat en una quinzena d'ocasions. La banda sonora conté versions de les seves cançons, on destaca la que fan Ferran Palau i Esperit! d'*Unicorns psicodèlics*.

«My name is Maurici, thank you»

▶ El bagenc Maurici Ribera passa l'estiu als Estats Units, en la segona gira en aquest país, la dinovena de la seva carrera ▶ Fa onze concerts entre San Francisco, Los Angeles i Nova York

EL REPORTATGE

MARC SERENA | BERKELEY (CALIFÒRNIA)

França, Islàndia, Grenlàndia, Irlanda, Nova Zelanda, Anglaterra... i ara per segona vegada, Estats Units. El cantautor Maurici Ribera (Sant Joan de Vilatorrada, 1979) ha portat la seva música per sales de concert de mig món amb el nom de The Missing Leech. Aquest estiu ofereix onze concerts entre San Francisco, Los Angeles i Nova York, viatjant acompanyat només de la seva guitarra.

Bé, gairebé ni guitarra, perquè amb tants avions va decidir volar sense ella. Li sortia més a compte comprar-ne una per 150 euros en arribar a San Francisco. Amb aquesta canta aquests dies cançons anti-folk en català i anglès. N'hi ha dels seus inicis, com la que explica que calen milions d'anys per a crear una estrella (*Kissing doesn't taste so good*), i les que ha compost durant aquest mateix viatge i gravarà d'aquí uns dies a l'estudi SpeakerSonic de Brooklyn, a Nova York. Algunes de les noves cançons ja es van poder escoltar diumenge a la tarda en un pub irlandès pintoresc de Berkeley, al

costat de San Francisco. Va actuar abans de Phoebe Hastings, una cantant country amb botes, banjo i melodies de Johnny Cash. Ribera es va trobar una quarantena de persones conversant animades amb gots de mig litre de cervesa i menjant hamburgueses servides amb un ganivet clavat al mig. Va tenir sort. El músic que havia tocat abans s'havia trobat que tot el bar estava més atent del partit de beisbol que feien a la tele. «La meua nòvia diu que encara que hi hagi poca gent ho he de donar tot», explica. Qui millor s'ho va passar va ser una nena pèl-roja que va ballar tot el concert, potser perquè les

cançons de Ribera semblen a vegades escrites per una criatura, com la que repassa en anglès tots els dies de la setmana.

El mínim pressupost
El secret d'aquestes estades a l'estranger és estalviar al màxim. «Em desplaço amb transport públic, tot i que he de vigilar perquè em marejo sempre, a vegades abans de pujar a un vaixell i tot». És un artista curiós: ni beu alcohol ni pren drogues. Però té un punt feble: «ja porto comprats 20 discos, amb això he de vigilar».

Mira de fer almenys un àpat saludable al dia. Amb aquesta nor-

ma ha viatjat des de l'Argentina fins al Japó. «De tant en tant m'escapo només el cap de setmana i acabo corregint exàmens a l'aeroport», comenta. I és que com a The Missing Leech ha fet més de 500 concerts però es continua guanyant la vida com a mestre.

A Catalunya s'acompanya d'una banda. A l'estranger ha d'anar sol però així té l'avantatge de poder decidir l'ordre de les cançons sobre la marxa. Diumenge, veient que l'audiència estava més relaxada que de costum amb les cerveses, va preguntar si volien sentir una nadala. Li van dir que sí, la va fer i el van aplaudir. Es va acomiadar recordant que «my name is Maurici», un «thank you» i fins a la propera.

Treball de debut del trio Les Anxovetes

▶ El grup gironí d'havaneres, format per tres dones, participarà a la Mediterrània en la final del concurs Sons

bum, titulat *En Fresc*. La formació, que integren Tona Gafarot, Montse Ferrermoner i Marta Pérez, actuarà a la Fira Mediterrània de Manresa, el proper octubre. Són un dels quatre grups finalistes del concurs Sons de la Mediterrània, amb Àngela Furquet; Roba Estesa i Xaluq. La final manresana tindrà un denominador comú: el gènere femení, amb una cantant, dos grups íntegrament formats per dones (Les Anxovetes i Roba Estesa) i un de mixt (Xaluq).

Les Anxovetes es van crear el 2013. En el seu treball de debut, les tres components repassen composicions tradicionals de Josep Lluís Ortega, Josep Bastons, Narcisa Oliver, Antònia Vilàs o Carles Casanovas. *En Fresc* inclou un tema propi de Gafarot, que tracta el mar des d'un punt de vista molt femení i que es titula *La mare del mar*. En el disc, Les Anxovetes s'acompanyen del guitarrista i arranjador Xicu Rovira, que sustenta el vessant instrumental del grup.

A Les Anxovetes les acompanya el guitarrista Xicu Rovira

REDACCIÓ/EFE | GIRONA

■ El grup gironí d'havaneres Les Anxovetes, que destaca per la seva composició íntegrament femenina en un gènere musical en el qual predominen els homes a l'escenari, ha publicat el seu primer àl-